

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนฉบับแรกคือ พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศใช้ในสมัย คณะรัฐมนตรีที่มี นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี โดยที่ประกาศของคณะฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้โอน กองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงาน แรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย โดยการตราพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและ กองทุนเงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สมัยคณะรัฐมนตรีที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี สภานิติบัญญัติ แห่งชาติ มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๗/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน ๑๕ คน เพื่อพิจารณารายละเอียด จากนั้น ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ยกขึ้น พิจารณาในการประชุม และครั้งที่ ๔๖/๒๕๖๑ วันศุกร์ที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ที่ประชุมได้พิจารณารายละเอียด ในวาระที่สองเรียงตามลำดับมาตรา และในวาระที่สามมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวันเดียวกัน โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ และส่งร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อนำขึ้นทูลเกล้าฯ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้ตั้ง ข้อสังเกตไว้ ๕ ประการ ดังนี้

๑. กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนมีเจตนารมณ์ที่จะให้การคุ้มครองแก่ลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงาน ซึ่งนายจ้าง ต้องจ่ายเงินสมทบฝ่ายเดียวเข้ากองทุนเพื่อให้กองทุนเงินทดแทนทำหน้าที่แทนนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทนให้แก่ ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ อันเนื่องมาจากการ ทำงานให้แก่นายจ้าง หรือตามคำสั่งนายจ้าง แต่มีกรณีการจ้างงานอีกประเภท คือ สัญญาจ้างเหมาบริการหรือ สัญญาจ้างทำของ ซึ่งมีใช่เป็นการจ้างแรงงานตามความหมายของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือกฎหมายว่า ด้วยการคุ้มครองแรงงาน แต่เป็นสัญญาที่มุ่งผลสำเร็จของงานเป็นสำคัญ ผู้รับจ้างในประเภทนี้จึงมิได้รับการคุ้มครอง ทั้ง ๆ ที่นิติสัมพันธ์การปฏิบัติต่อกันระหว่างผู้ว่าจ้างกับผู้รับจ้างมีลักษณะเหมือนสัญญาจ้างแรงงาน แต่ผู้รับจ้างมิได้ รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงิน ทดแทน ซึ่งการจะพิจารณาว่าสัญญาใดเป็นสัญญาจ้างแรงงานหรือสัญญาจ้างทำของหรือสัญญาจ้างเหมาบริการนั้น ต้องพิจารณานิติสัมพันธ์เป็นสำคัญ หากสัญญาใดเป็นสัญญาจ้างแรงงาน คู่สัญญาก็จะได้รับความคุ้มครองตาม กฎหมายดังกล่าว ดังนั้น รัฐบาลจึงควรพิจารณาดำเนินการให้ลูกจ้างในส่วนราชการเป็นการจ้างแรงงานที่ถูกต้อง เพื่อให้ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

๒. ในอนาคตข้างหน้า หากกองทุนมีเสถียรภาพทางการเงินที่มากกว่าในปัจจุบัน รัฐบาลอาจมีนโยบาย เพิ่มค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิมากขึ้นกว่าที่กำหนดอยู่ในปัจจุบัน โดยอาจกำหนดเป็นอัตราร้อยละ เพิ่มขึ้นได้ตามแต่สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในขณะนั้น โดยการดำเนินการดังกล่าวจะส่งผลดีต่อทุกภาพส่วนต่อไป

๓. การที่ร่างมาตรา ๑๕ กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ โดยกำหนดแก้ไขให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีและให้ดำรงตำแหน่งได้วาระเดียวนั้น กรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาและมีความกังวลใจในการปฏิบัติงานในเชิงบริหารอาจไม่ต่อเนื่องซึ่งการกำหนดในการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการมาแล้ว และกรรมาธิการวิสามัญมีความเห็นเป็นไปในแนวทางที่คณะรัฐมนตรีได้รับอนุมัติหลักการ แต่ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติการและทบทวนการดำรงตำแหน่งหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว หากภายหลังเกิดปัญหาในทางปฏิบัติหน่วยงานอาจเสนอให้แก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งเป็นสองปีและดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันได้

๔. ในอนาคตหากมีแพทย์สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ที่เพียงพอ เห็นควรให้มีการแต่งตั้งแพทย์สาขาเวชศาสตร์ป้องกัน แขนงอาชีวเวชศาสตร์ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๕. ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว กฎหมายลำดับรองที่ออกตามกฎหมายนี้ สมควรดำเนินการให้แล้วเสร็จไม่เกิน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

๑. พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๒๘ ก วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗ หน้า ๓

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ประกาศของคณะฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสภาวะการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิบัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้โอนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๙ หมวดพร้อมบทเฉพาะกาลโดยมีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗๐ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดให้ยกเลิก ข้อ ๒ (๖) และข้อ ๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ และข้อ ๓ และ ข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน (มาตรา ๓)

๒. พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่บังคับแก่ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น (๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่ (๔) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ (๕) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๔)

๓. กำหนดบทนิยามศัพท์คำว่า “นายจ้าง” “ลูกจ้าง” “ค่าจ้าง” “ประสบอันตราย” “เจ็บป่วย” “สูญหาย” “สูญเสียสมรรถภาพ” “เงินทดแทน” “ค่าทดแทน” “ค่ารักษาพยาบาล” “ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” “การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” “ค่าทำศพ” “เงินสมทบ” “กองทุน” “สำนักงาน” “คณะกรรมการ” “เลขาธิการ” “พนักงานเจ้าหน้าที่” และ “รัฐมนตรี” ไว้ในมาตรา ๕ อาทิ คำว่า

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้รายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วยทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณ หรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

๔. บททั่วไป

๔.๑ กำหนดให้การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างพึงได้ตามกฎหมายอื่น (มาตรา ๗)

๔.๒ กำหนดให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทน ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามกฎหมายบัญญัติที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีต้องยื่นคำขอต่อสำนักงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมกำหนด (มาตรา ๘)

๔.๓ กำหนดในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด (ผู้รับเหมาค่าแรง) รับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่ง และการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มแก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็นนายจ้าง และกำหนดในกรณีสิทธิไล่เบียดเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรง (มาตรา ๑๑)

๕. เงินทดแทน

๕.๑ กำหนดให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสม และจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๓)

๕.๒ กำหนดให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน (มาตรา ๑๔)

๕.๓ กำหนดกรณีให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ อัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๕) กำหนดกรณีให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้าง (มาตรา ๑๖) กำหนดกรณีให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบ ๗๒ ชั่วโมงแล้วยังไม่มีผู้มีสิทธิตามกฎหมายมาขอเป็นผู้จัดการศพ (มาตรา ๑๗)

๕.๔ กำหนดเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๑๘)

ร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีลูกจ้างที่ไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกิน ๓ วัน (ไม่เกิน ๑ ปี)

ร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างที่สูญเสียอวัยวะ (ไม่เกิน ๑๐ ปี)

ร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างที่ทุพพลภาพ (ไม่เกิน ๑๕ ปี)

ร้อยละ ๖๐ ของค่าจ้างรายเดือน สำหรับลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย (ไม่เกิน ๘ ปี)

๖. กำหนดในกรณีที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะ หรือในกรณีทุพพลภาพและต่อมาถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบแต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกิน ๘ ปี (มาตรา ๑๙)

๗. กำหนดเมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุคคลซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง (๑) บิดามารดา (๒) สามีหรือภรรยา (๓) บุตรมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบ ๑๘ ปีและยังศึกษาอยู่ในระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ (๔) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย (มาตรา ๒๐)

๘. กำหนดให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน (มาตรา ๒๑) และกำหนดกรณีให้นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้าง เช่น ลูกจ้างเสพของมีนเมา หรือจงใจให้ตนเองประสบอันตราย เป็นต้น (มาตรา ๒๒)

๙. กำหนดห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (มาตรา ๒๓) การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ ให้สำนักงานประกันสังคมจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ทдорงจ่ายเงินทดแทนไปก่อนแล้ว นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ทдорงจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมกำหนด

๑๐. กองทุนเงินทดแทน

๑๐.๑ กำหนดให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้าง และให้กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (มาตรา ๒๖) กำหนดให้กองทุน ประกอบด้วย เงินกองทุนเงินทดแทน เงินสมทบ ผลประโยชน์ของกองทุน เงินเพิ่ม เงินที่ตกเป็นของกองทุน เงินค่าปรับ ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ หรือเงินอุดหนุน รายได้อื่นรวมถึงดอกผลของกองทุน (มาตรา ๒๗)

๑๐.๒ กำหนดให้เงินและทรัพย์สินของกองทุน เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินและให้จ่ายเป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนนายจ้าง โดยกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกิน ร้อยละ ๒๒ ของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย

ในการบำบัดรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง การส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (มาตรา ๒๘)

๑๐.๓ กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนกำหนด (มาตรา ๒๙) กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมเสนอ บคูลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองและเสนอต่อ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน โดยให้คณะกรรมการเสนอบคูลและรายงานการรับจ่ายเงินต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๓๐)

๑๑. คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์

๑๑.๑ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๖ คน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละ ๓ คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ (กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้) และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๓๑) ให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุนและการจ่ายเงิน ทดแทน พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บ รักษาเงินกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงาน ประกันสังคมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงปฏิบัติการอื่น ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย (มาตรา ๓๒) นอกจากนี้ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๓๔-มาตรา ๓๕) กำหนดเกี่ยวกับการ ประชุมของคณะกรรมการ (มาตรา ๓๖- มาตรา ๓๗)

๑๑.๒ คณะกรรมการการแพทย์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกัน ไม่เกิน ๑๕ คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๓๘) องค์ประชุมของกรรมการการแพทย์ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า ๕ คน (มาตรา ๓๙) คณะกรรมการฯ มีอำนาจหน้าที่เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการการแพทย์ ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการและสำนักงาน (มาตรา ๔๐)

๑๑.๓ คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน หรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการก็ได้ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์และคณะอนุกรรมการ มีอำนาจในการสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสาร สิ่งของหรือข้อมูลที่จำเป็นมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้ กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๔๑-มาตรา ๔๓)

๑๒. เงินสมทบ

การจ่ายเงินสมทบ กำหนดให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดประเภทและ ขนาดของกิจการและท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ ต้องยื่นแบบ ลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อบุคคลจ้างตามแบบที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมกำหนด และต้องจ่ายเงินสมทบภายใน ๓๐ วัน ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่นายจ้างยื่นแบบไว้

๒. พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๘๐ ก วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างได้เท่าที่ควร เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตของการใช้บังคับกฎหมาย ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตรายเจ็บป่วย หรือสูญหาย และการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน เป็นต้น กรณีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองและได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๓๓ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. กำหนดขอบเขตการใช้บังคับโดยให้พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นเฉพาะข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ (๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานวิสาหกิจสัมพันธ์ (๓) รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับลูกจ้างซึ่งมิใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ และ (๔) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔))

๒. กำหนดนิยามคำว่า “ภัยพิบัติ” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย หรือธรณีพิบัติภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ (มาตรา ๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕))

๓. กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการที่ได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงอยู่ในฐานะนายจ้างและมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งในกรณีผู้รับเหมาค่าแรงเป็นผู้ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้างต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน (มาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑))

๔. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราในการจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ดำเนินการออกเป็นกฎกระทรวง (มาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๓))

๕. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราในการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ กรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างดำเนินการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖))

๖. กำหนดอัตราการจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิเป็นร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน และระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน เช่น สิทธิตามมาตรา ๑๘ (๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายโดยจ่ายตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดแต่ต้องไม่เกินสิบปี เป็นต้น รวมทั้งเพิ่มบทนิยามคำว่า “ทุพพลภาพ” ในมาตราที่เกี่ยวข้องเป็นกรณีเฉพาะ เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งคำว่า “ทุพพลภาพ” หมายความว่า การที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการแพทย์ (มาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙))

๗. กำหนดกรณีบุตรของลูกจ้างผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นโดยกำหนดให้บุตรที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนต่อไปจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (มาตรา ๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (ก)) และบุตรที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (มาตรา ๑๐ (เพิ่ม มาตรา ๒๐(๓/๑)))

๘. กำหนดให้มีระบบการบัญชีและการจัดทำรายงานการประเมินสถานะของกองทุนเงินทดแทนตามมาตรฐานการบัญชี (มาตรา ๑๑ (เพิ่มมาตรา ๒๙/๑ และมาตรา ๒๙/๒)) โดยให้สำนักงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน (มาตรา ๑๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐))

๙. กำหนดให้การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน โดยให้ใช้วิธีสรรหา และแก้ไขให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนได้ (มาตรา ๑๓ (เพิ่มมาตรา ๓๑ วรรคสามและวรรคสี่))

๑๐. กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการกองทุนเงินทดแทนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๔ (เพิ่มมาตรา ๓๑/๑))

๑๑. กำหนดให้กรรมการกองทุนเงินทดแทนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว (มาตรา ๑๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)) แก้ไขเพิ่มเติมเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการกองทุนเงินทดแทนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (มาตรา ๑๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔))

๑๒. คณะกรรมการการแพทย์ โดยกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานฯ เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการการแพทย์ได้ (มาตรา ๑๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการการแพทย์แยกไว้โดยเฉพาะ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (มาตรา ๑๘ (เพิ่มมาตรา ๓๕/๑ และมาตรา ๓๕/๒)) แก้ไขให้คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจให้ความเห็นในทางการแพทย์เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ในสาขาต่าง ๆ (มาตรา ๑๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐))

๑๓. กำหนดให้กรรมการกองทุนเงินทดแทน กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พักและค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๒๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓))

๑๔. กำหนดแนวทางปฏิบัติของนายจ้างในกรณีที่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ โดยกำหนดขั้นตอนให้นายจ้างต้องยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างและจ่ายเงินสมทบ เพื่อให้เกิดความชัดเจนและทำให้นายจ้างสามารถปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดได้อย่างถูกต้องและครบถ้วนภายใน ๓๐ วัน สำหรับกรณีข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไปให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ เป็นไปตามที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด (มาตรา ๒๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๔))

๑๕. กำหนดให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบให้แก่ นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้าง (มาตรา ๒๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ วรรคสาม))

๑๖. กำหนดให้กรณีที่มีเหตุการณพิเศษในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามที่กฎหมายกำหนดนายจ้างอาจได้รับประโยชน์จากการลดการจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือน (มาตรา ๒๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖))

๑๗. เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย กำหนดให้นายจ้างแจ้งเหตุดังกล่าวต่อสำนักงานประกันสังคม ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด และกำหนดให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานประกันสังคม ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด (มาตรา ๒๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙))

๑๘. กำหนดให้นำบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับมาตราที่กำหนดไว้มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้าง เพื่อให้สามารถนำโทษทางอาญาตามบทกำหนดโทษดังกล่าวมาใช้บังคับได้ (มาตรา ๒๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖))

๑๙. เพิ่มอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด โดยต้องมีหมายค้นและปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เว้นแต่เข้าเหตุยกเว้นให้ค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น (มาตรา ๒๖ (เพิ่มมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง (๔) และวรรคสอง))

๒๐. แก้ไขบทกำหนดโทษนายจ้างที่ไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ วรรคสองหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๒๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒))

๒๑. แก้ไขบทกำหนดโทษนายจ้างที่ไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ (มาตรา ๒๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔))

๒๒. กำหนดให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น (มาตรา ๒๙)

๒๓. กำหนดให้การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างที่ได้ยื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓๐)

๒๔. กำหนดให้นายจ้างซึ่งค้างจ่ายเงินสมทบและต้องเสียเงินเพิ่มอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราเดิม และเมื่อคำนวณแล้วต้องไม่เกินเงินสมทบที่ค้างจ่าย (มาตรา ๓๑)

๒๕. กำหนดให้บรรดาฎุภะทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีฎุภะทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๓๒)

นางวนิดา อินทรอำนาย/ จัดทำ